

Sygn. akt V CNP 73/07

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi G. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 29 września 2006 r.

w sprawie z powództwa Zakładów Chemii Gospodarczej i Samochodowej „K.” Sp. z

o.o.

przeciwko G. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 czerwca 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 22 lutego 2006 r. Sąd Rejonowy utrzymał w mocy w całości nakaz zapłaty tego sądu wydany w dniu 18 października 2002 r. Apelację pozwanej od tego wyroku Sąd Rejonowy odrzucił postanowieniem z dnia 23 lutego 2006 r. Zażalenie na to postanowienie Sąd Okręgowy oddalił postanowieniem z dnia 29 września 2006 r.

Pozwana w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem tego prawomocnego orzeczenia z dnia 29 września 2006 r. zarzuciła naruszenie art. 130² § 3 k.p.c. w zw. z art. 10, art. 96 ust 1 pkt 10, art. 100 oraz art. 101 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424¹ § 1 k.p.c.). Jest więc co do zasady niedopuszczalna, jeżeli w sprawie strona miała możliwość zaskarżyć orzeczenie apelacją, skargą kasacyjną, skargą o wznowienie postępowania lub mogła skorzystać z innego środka np. o uchylenie lub zmianę stwierdzenia nabycia spadku, czy z wniosku o przywrócenie terminu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006, nr 6, poz. 112)

Wśród wymagań konstrukcyjnych skargi jest obowiązek uprawdopodobnienia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Jakkolwiek zaskarżone postanowienie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie to jednak aby skarga była dopuszczalna, szkoda musi być wynikiem właśnie tego orzeczenia, a nie orzeczenia co do istoty sprawy, podważanego odrzuconą apelacją. Ewentualna szkoda spowodowana wydaniem orzeczenia co do istoty sprawy leży poza

normalnym związkiem przyczynowym z orzeczeniem w przedmiocie odrzucenia apelacji.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 i 2 k.p.c.).